

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/313/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4614207377
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Madarászová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4614207377.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Madarászovej a sudkýň JUDr. Sidónie Sládečkovej a JUDr. Sone Zmekovej, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická č. 7434/147, IČO: 36234176, zastúpený Advokátska kancelária GOLIÁŠOVÁ GABRIELA, s.r.o., so sídlom Trenčín, Piaristická 707/25, IČO: 47 234 679, proti odporkyni: U. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., F. XXXX/XXX, o zaplatenie 2.434,22 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany č. k. 6C/196/2014-50 zo dňa 16. januára 2015, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .
Odporkyni nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplatenia sumy 2.434,22 eura, vyčísleného ročného úroku z omeškania vo výške 386,69 eura, a úroku z omeškania vo výške 8,15 % ročne zo sumy 2.434,22 eura odo dňa 26.08.2014 do zaplatenia. O trovách konania rozhodol tak, že odporkyni náhradu trov konania nepriznáva. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 2 písm. a), písm. b), 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1, 2, 3, 5 zákona č. 258/2001 Zb. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii (v znení v čase uzatvorenia zmluvy), § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, ods. 4, § 54 ods. 2, § 879f ods. 3-4, § 40 ods. 1, § 41, § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka, ako aj zisteným skutkovým stavom, na základe čoho mal za preukázané, že dňa 23.05.2002 bola medzi účastníkmi uzavretá úverová zmluva o poskytnutí revolvingového úveru a o vydaní a používaní platobnej karty YES, na základe ktorej bol poskytnutý navrhovateľom odporkyni revolvingový úver potom ako zvolil krížikom v časti variant D/ - výška úverového rámca 30.000,-Sk (995,82 eura), ktorý sa zaviazala splácať odporkyňa v splátkach mesačne po 1.200,-Sk (39,83 eura). Z úverovej zmluvy ďalej vyplýva, že neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú úverové zmluvné podmienky navrhovateľa. Z Hlavy 2 § 1 úverových podmienok vyplýva, že klient podáva návrh na uzatvorenie úverovej zmluvy (ÚZ) na prednej strane tejto listiny. Návrh podáva klient prostredníctvom obchodných partnerov spoločnosti, spolupracujúcich na základe zmluvy o zastúpení v súvislosti s uzavieraním úverových zmlúv. Z § 4 tejto Hlavy vyplýva, že po uzatvorení ÚZ zriadi spoločnosť klientovi úverový účet pre čerpanie úveru do výšky dohodnutého úverového rámca. Úverovým rámcem sa rozumie maximálny objem úveru, ktorý je klient oprávnený čerpať. Celková výška poskytnutého úverového rámca je uvedená v ÚZ alebo dohodnutá s klientom, na základe jeho písomnej žiadosti. Preskúmaním úverových podmienok spoločnosti HOME CREDIT, s.r.o. súd zistil, že podľa Hlavy 3 § 1 je revolvingový úver je klientovi poskytovaný k uspokojovaniu jeho priebežných finančných potrieb a umožňuje klientovi priznať, po odsúhlasení zo strany spoločnosti, peňažné prostriedky, prostredníctvom úverovej karty s tým, že maximálna čiastka, ktorú je oprávnený klient z úveru čerpať, je daná nevyčerpaným zostatkom úverového rámca. Podľa Hlavy 4 § 1 na základe

rozhodnutia spoločnosti bude klientovi zaslaná úverová karta, pričom klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých výška a termín splatnosti sú určené v ÚZ. V jednotlivých splátkach sú zahrnuté zmluvne dohodnuté úroky a príslušná časť úverovej istiny. Okrem toho klient, s ktorým bola uzatvorená zmluva o RÚ je povinný hradiť spoločnosti poplatky za poskytované služby, špecifikácia poplatkových služieb a výška poplatkov je daná vždy sadzobníkom poplatkov a podmien. Sadzobník je súčasťou metodického príručky a je k nahliadnutiu v sídle spoločnosti u predávajúcich a na internetových stránkach spoločnosti. Z výzvy k splateniu celého úveru súd zistil, že navrhovateľ listom zo dňa 28.08.2012 v dôsledku omeškania s úhradou záväzkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy č. 5203279753 vyzval odporkyňu k splateniu celého úveru čerpaného na základe tejto zmluvy a vyzval ju zaplatiť dlžnú čiastku vo výške 2.587,49 eura do 15 dní odo dňa odoslania výzvy. Z výpovede odporkyne súd zistil, že odporkyňa pôvodne uzatvárala s navrhovateľom úverovú zmluvu s prejavovým záujmom o variant D/ s úverovým rámcom 30.000,-Sk (995,82 eura), pričom navrhovateľ odporkyňu umožnil čerpať finančné prostriedky nad pôvodne dohodnutý úverový rámec, teda vyššie ako si pôvodne odporkyňa vybrala. Navrhovateľ vo všeobecných úverových podmienkach podsúva odporkyňu možnosť vyššieho čerpania, aj keď to pôvodne nebolo vo sfére jej záujmu. Týmto spôsobom podsúva odporkyňu nielen vyšší úver, ale aj s tým spojené ďalšie výdavky pre odporkyňu spojené s úhradou či už úroku alebo jednotlivých poplatkov. Súd majúc za to, že predmetná zmluva je spotrebiteľskou, konštatoval neprijateľnosť zmluvných podmienok v časti uplatnených úrokov a ďalších poplatkov, pretože odporkyňa ako spotrebiteľ nemala možnosť ich ovplyvniť a tak spôsobujú menej priaznivé postavenie. Rovnako súd nárok navrhovateľa v tejto časti považoval za nedôvodný s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 5 Zák. č. 258/2011, podľa ktorého od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Tieto sú uvedené neurčito, keď z hlavy 6 v podmienkach splácania úveru v § 7 sa uvádza povinnosť hradiť spoločnosti poplatky za poskytované služby, ktorých špecifikácia výšky poplatkov je daná sadzobníkom poplatkov a podmien. Rovnako sa uvádza aj pri povinnosti, ako to vyplýva z § 9, povinnosti platiť úrok z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku. Takže i táto mesačná úroková sadzba je pre spotrebiteľa určená neurčite. Vychádzajúc z uvedeného súd považoval za dôvodný nárok iba čo do uplatnenej istiny, avšak nie čo do úroku a prípadných ďalších poplatkov. V návrhu navrhovateľ poukazuje na skutočnosť, že odporkyňa bola v omeškaní s úhradou svojho záväzku tak ako je to uvedené v priloženom splátkovom kalendári. Tento splátkový kalendár však k návrhu nebol pripojený a nebol predložený navrhovateľom ani potom, ako bol súdom vyzvaný, aby tento splátkový kalendár predložil do termínu pojednávania dňa 16.01.2015. Navrhovateľ nato reagoval listom zo dňa 09.01.2015, v ktorom uviedol, že v danom štádiu konania nemá k dispozícii žiadne ďalšie skutočnosti a dôkazy okrem tých, ktoré už uviedol v návrhu na vydanie platobného rozkazu a naďalej trval na podanom návrhu, takže do termínu pojednávania nepredložil súdom požadovaný a samotným navrhovateľom v návrhu uvádzaný splátkový kalendár. Z tohto splátkového kalendára bolo potrebné zistiť, koľko navrhovateľ odporkyňu plnil, v akej výške celkom, aké splátky uhradila a tiež koľko z nich uhradila a čo predstavuje potom predmetnú požadovanú sumu, teda koľko skutočnú istinu, ako rozdiel medzi poskytnutým plnením a plnením odporkyňou, vyplývajú z jej povinnosti splácať úver, koľko z predmetnej sumy potom predstavuje výška poplatkov, či už za výber z bankomatu, za výpis z účtu, a tiež čo akú sumu predstavujú úroky. V konaní navrhovateľ nepreukázal žiadnym hodnoverným listinným dôkazom svoje tvrdenia o výške istiny úroku, poplatku za výber z bankomatu a poplatku za výpis tak ako to uvádza v návrhu, ako aj úroku za hotovostné transakcie, a to aj napriek tomu, že bol podľa § 120 ods. 4 OSP riadne poučený o povinnosti predložiť dôkaz a to skôr ako bude vyhlásené rozhodnutie vo veci, teda k termínu pojednávania, na ktorý bol riadne predvolaný. Na tomto pojednávaní, na ktorom sa navrhovateľ ospravedlnil, došlo k ukončeniu dokazovania uznesením súdu o tom, že súd vyhlasuje dokazovanie za skončené. Na základe uvedeného dôkazného nedostatku navrhovateľ nepreukázal, na základe akého výpočtu a konkrétne splátkového kalendára sa domáha zaplatenia predmetnej sumy. Nebolo tak možné ani ďalej posúdiť, či istinu, ktorú vypočítal bola riadne vypočítaná a rovnako sa to týkalo aj úroku, poplatkov za výber z bankomatu, za výpis z účtu a úroku za hotovostné transakcie. V danom prípade tak nebolo možné odlišiť samotnú istinu od ostatných častí a príslušenstva, na ktoré navrhovateľ nárok nemal. Vzhľadom na to, že navrhovateľ neuniesol dôkazné bremeno, súd návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporkyňu, ktorá bola v konaní úspešná náhradu trov konania nepriznal, pretože jej podstatné trovy v konaní ani nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal písomne v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal napadnúť rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, eventuálne zmeniť a návrhu v celom rozsahu vyhovieť. Namietal, že súd prvého stupňa na základe vykonaných

dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, ako aj namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Uviedol, že zmluva zo dňa 23.5.2002 sa posudzuje podľa zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. do 30.06.2006, kde sa v zákone neuvádza ako podstatná náležitosť uvedenie úrokovej sadzby v spotrebiteľskom úvere. Na základe týchto skutočností mal navrhovateľ za to, že nemožno považovať takýto úver za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej argumentoval tým, že predmetná zmluva o úvere neobsahuje žiadne neprijateľné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach. Navyše podľa názoru navrhovateľa neuvedenie úrokov a nemožnosť uvedenie RPMN nie sú dôsledkom pre uznanie predmetnej zmluvy ako bezúročnej a bez poplatkov. Je potrebné brať na vedomie, že hoci spotrebiteľ má chránené postavenie spotrebiteľa je stále zodpovedný za svoje činy a mal by za ne niesť zodpovednosť. V tomto prípade odporkyňa ako klient bola pri podpise zmluvy oboznámená so všetkými podmienkami, čo naznačuje aj jej podpis na úverových zmluvných podmienkach.

Odporkyňa sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadřila.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalobcu (§ 212 ods. 1 OSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvého stupňa (§ 213 ods. 1 OSP), prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP, s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 156 ods. 3 OSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny a preto ho podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

V predmetnej veci sa navrhovateľ návrhom, doručeným súdu prvého stupňa dňa 28.08.2014, domáhal voči odporkyni zaplata sumy 2.434,22 eura, vyčísleného ročného úroku z omeškania vo výške 386,69 eura a úroku z omeškania vo výške 8,15% ročne zo sumy 2.434,22 eura od 26.08.2014 do zaplata ako aj náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodňoval tým, že dňa 23.05.2002 uzatvoril s odporkyňou úverovú zmluvu č. 5203279753, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru, pričom skutočnosť, že išlo o revolvingový úver, ktorý odporkyňa čerpala prostredníctvom kreditnej karty, vyplýva už zo samotnej lícnej strany úverovej zmluvy a súčasne je to zrejmé aj z úverových zmluvných podmienok, tvoriace neoddeliteľnú súčasť úverovej zmluvy. Odporkyňa sa dostala do omeškania s úhradou svojho záväzku tak ako je uvedené v doloženom splátkovom kalendári, z ktorého vyplýva prehľad jednotlivých platieb odporkyne a spôsob ich započítania. Nakoľko odporkyňa nesplácala úver podľa dohodnutých podmienok, navrhovateľ ju listom zo dňa 28.08.2012 vyzval na zaplata celého zostatku úveru, pozostávajúceho z nesplatených splátok po splatnosti, upomienky a zmluvnej pokuty a zo zosplatených budúcich splátok.

Podľa názoru odvolacieho súdu súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie aj správne odôvodnil. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, a preto poukazom na ust. § 219 ods. 2 OSP (v znení účinnom od 15. 10. 2008) sa v odôvodnení tohto rozhodnutia obmedzil iba na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, bez toho aby odvolací súd tieto dôvody opakoval.

S ohľadom na dôvody uvádzané navrhovateľom v odvolaní odvolací súd dodáva, že medzi účastníkmi ide o spotrebiteľský vzťah, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii (v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy). Zákonom č. 568/2007 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti (Notársky poriadok) v znení neskorších predpisov a o zmene a doplnení niektorých zákonov bolo novelizované ust. § 52 ods. 1 OZ a od účinnosti tohto zákona t.j. 1. januára 2008 podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Keďže ustanovenie § 879j zák. č. 568/2007 Z.z. výslovne uvádza, že ustanoveniami tohto zákona sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 2008; treba posudzovanú úverovú zmluvu považovať za zmluvu spotrebiteľskú, odporkyňa za spotrebiteľa a navrhovateľa za dodávateľa. Súd prvého stupňa bol preto oprávnený preskúmať či zmluva neobsahuje neprijateľné podmienky z hľadiska ochrany odporkyne ako spotrebiteľa.

V prejednávaní veci odvolací súd zhodne ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno na preukázanie dôvodnosti nároku, uplatňovaného v tomto konaní. Odvolací súd dodáva, že povinnosť navrhnuť alebo označiť dôkazné prostriedky v občianskom súdnom konaní je povinnosťou účastníkov konania, všeobecne uloženou v ust. § 120 ods. 1 OSP, pričom ide o povinnosť toho z účastníkov, ktorý tvrdí skutočnosť, ktorá ma byť v súdnom konaní preukázaná. Cieľom

dôkaznej povinnosti je unesenie dôkazného bremena v rozsahu, v ktorom dôkazné bremeno spočíva na účastníkovi konania, bez ohľadu na jeho procesné postavenie. Nesplnenie dôkaznej povinnosti prináša so sebou také rozhodnutie súdu, ktoré vychádza zo skutkového základu zisteného z dôkazov navrhnutých účastníkom v opačnom procesnom postavení než je účastník, ktorý si nesplnil alebo nedostatočne splnil svoju dôkaznú povinnosť. Vzhľadom na uvedené odvolací súd dodáva, že pokiaľ navrhovateľ svoj nárok voči odporkyni opieral o zmluvu o revolvingovom úvere s tým, že skutočnosť, že odporkyňa poskytol revolvingový úver, s úhradou ktorého bola v omeškaní, čo malo byť preukázané splátkovým kalendárom, bol povinný doložiť tento dôkaz, t.j. splátkový kalendár, z ktorého malo vyplývať koľko navrhovateľ odporkyni plnil, v akej výške celkom, aké splátky uhradila a tiež koľko z nich uhradila a čo predstavuje potom predmetnú požadovanú sumu, teda koľko skutočnú istinu, ako rozdiel medzi poskytnutým plnením a plnením odporkyňou. Keďže navrhovateľ nepredložil súdu predmetný splátkový kalendár, nebolo možné odlišiť samotnú istinu od ostatných častí a príslušenstva, na ktoré navrhovateľ nárok nemal, potom rovnako ako konštatoval prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia, aj odvolací súd konštatuje, že navrhovateľ v tomto sporovom konaní neunesol dôkazné bremeno svojich tvrdení.

V prejednávanej veci navrhovateľ v konaní neunesol dôkazné bremeno v zmysle ust. § 120 ods. 1 OSP. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvého stupňa v rámci predvolania na pojednávanie, vytyčeného na deň 16.01.2015 vyzval navrhovateľa na predloženie splátkového kalendára, na ktorý v návrhu poukazuje, ale spolu s návrhom súdu predložený nebol (č.l. 27 spisu). Podaním zo dňa 09.01.2015 sa navrhovateľ ospravedlnil z účasti na pojednávaní dňa 16.01.2015 a súhlasil, aby pojednávanie bolo uskutočnené v jeho neprítomnosti a súčasne uviedol že v tomto štádiu konania nemá k dispozícii žiadne ďalšie skutočnosti a dôkazy, okrem tých ktoré uviedol v návrhu. Súd prvého stupňa vec prejednal na pojednávaní dňa 16.01.2015 v neprítomnosti navrhovateľa a rozhodol na základe tvrdení a dôkazov predložených navrhovateľom. Z obsahu spisu ďalej odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa žalobkyňu v zmysle ust. § 120 ods. 4 OSP riadne poučil (č.l. 21, č.l. 27 spisu) o tom, že všetky dôkazy a skutočnosti musí predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Z obsahu spisu vyplýva, že až po rozhodnutí súdu prvého stupňa navrhovateľ v podaní, doručenom súdu dňa 19.01.2015, odstraňoval vady návrhu, na ktoré ju súd prvého stupňa vyzval a doložil splátkové kalendáre (č.l. 35 - 49 spisu). Odvolací súd na tvrdenia a skutočnosti uvádzané navrhovateľom až po rozhodnutí súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 120 ods. 4 OSP neprihliadol a vychádzal zo skutkového stavu, ktorý zistil súd prvého stupňa a tiež z tvrdení navrhovateľa a z listinných dôkazov, ktoré navrhovateľ pred súdom prvého stupňa predložil do času, kedy bolo rozhodnuté súdom prvého stupňa napadnutým rozsudkom. Odvolací súd sa z týchto dôvodov nezaoberal novými skutočnosťami a tvrdeniami, ktoré navrhovateľ uviedol až po rozhodnutí súdu prvého stupňa.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 OSP tak, že v konaní úspešnej odporkyni ich náhradu nepriznal, pretože si odporkyňa žiadnu náhradu trov konania neuplatnila, a ani jej žiadne trovy v tomto štádiu konania nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.